

1. Já jsem si vy - vo - lil za o - chra - nu Je - ží - še, Ma - ri - i,

sva - tou An - nu; s mod - lit - bou dů - věr - nou po - spí - chám k nim,

od nich vždy po - mo - ci dou - fa - ti smím. Vlíd - nos - tí svou

k so - bě mě zvou, ne - bes - kou o - chra - nou du - ši mé jsou.

2. Často se v modlitbě ruka má pne
k Ježíši, Marii, svaté Anně;
v zármutku, neštěstí slyší můj hlas;
vím, že mi přispějí v příhodný čas.
Vlídností svou k sobě mě zvou,
nebeskou ochranou duši mé jsou.

3. Tísni-li chudoba, nemoc a žal,
ztratím-li radosti, co svět mi dal,
s důvěrou nesu svůj seslaný kříž,
Ježíši, Marii, Anně jsem blíž.
Vlídností svou k sobě mě zvou,
nebeskou ochranou duši mé jsou.

4. Až pak mi nastane odchodu den,
budu se držeti těch svatých jmen,
aby mě provedli nebes branou
Pán Ježíš s Marii, svatou Annou.
Vlídností svou k sobě mě zvou,
nebeskou ochranou duši mé jsou.

2. Čas-to se v modlit - bě ru - ka má pne k Je - ží - ši, Ma - ri - i,

sva - té An - ně; v zármut-ku, ne - štěs - tí sly - ší můj hlas;

vím, že mi při - spě - jí v příhod - ný čas. Vlíd - nos - tí svou

k so - bě mě zvou, ne - bes - kou o - chra - nou du - ši mé jsou.

3. Tís - ní - li chu - do - ba, ne - moc a žal, ztra - tím - li ra - dos - ti,

co svět mi dal, s dů - vě - rou ne - su svůj se - sla - ný kříž,

Je - ží - ši, Ma - ri - i, An - ně jsem blíž. Vlíd - nos - tí svou

k so - bě mě zvou, ne - bes - kou o - chra - nou du - ši mé jsou.

4. Až pak mi na - sta - ne od - cho - du den, bu - du se dr - že - ti

těch sva - tých jmen, a - by mě pro - ved - li ne - bes bra - nou

Pán Je - žíš s Ma - ri - i, sva - tou An - nou. Vlíd - nos - tí svou

k so - bě mě zvou, ne - bes - kou o - chra - nou du - ši mé jsou.